

POUTNÍK

ROČNÍK XXIV
SRPEN 2020

POČATA BEZ HŘÍCHU PRVOTNÉHO,
ZŮSTALAS PROSTA VŠEHO ZLÉHO.
PROTOS **POVÝŠENA S DUŠÍ, S TĚLEM**
NAD KŮRY ANDĚLSKÉ SPASITELEM.

PŘÍKLADÉ POKORY, KAJÍCNOTI,
ŽE NAD VŠECHNY TVORY NEVINNOSTÍ
PŘED BOHEM SKVĚJŠ SE VPROSTŘED NEBE,
PROTO KORUNOVAL SLÁVOU TEBE.

MOCNÁ JSI KRÁLOVNA NEBEŠTANŮ,
MATKA A KRÁLOVNA POZEMŠTANŮ.
KDO V TOBĚ HLEDÁ SVÉ ÚTOČIŠTĚ,
POMOCI, OCHRANY DOJDE JISTĚ.

PŘIJMI VELKÉ, MALÉ POD OCHRANU,
BYCHOM VŠICHNI STÁLE ŽILI V PÁNU
JAK VĚRNÍ KŘESŤANÉ VE SLUŽBĚ TVÉ,
SKRZ TEBE NALEZLI SPASENÍ SVĚ.

CÍRKEVNÍ A OBČANSKÝ KALENDÁŘ – SRPEN

1. so	sv. Alfons z Liguori		Oskar
2. ne	sv. Eusebius, sv. Petr Julián Eymard	18. v mezidobí	Gustav
3. po	sv. Lydie		Miluše
4. út	sv. Jan Maria Vianney		Dominik
5. st	Posvěcení říms. baziliky Panny Marie		Kristián
6. čt	Proměnění Páně	svátek	Oldřiška
7. pá	svatí Kajetán, Sixtus II. a druhové		Lada
8. so	sv. Dominik		Soběslav
9. ne	sv. Terezie Benedikta od Kříže	19. v mezidobí	Roman
10. po	sv. Vavřinec	svátek	Vavřinec
11. út	sv. Klára		Zuzana
12. st	sv. Euplus, sv. Jana Frant. de Chantal		Klára
13. čt	sv.: Poncián, Hippolit, Jan Berchmans		Alena
14. pá	sv. Maxmilián Kolbe		Alan
15. so	Nanebevzetí Panny Marie	slavnost	Hana
16. ne	sv. Štěpán Uherský	20. v mezidobí	Jáchym
17. po	sv. Myron		Petra
18. út	sv. Helena		Helena
19. st	sv. Jan Eudes		Ludvík
20. čt	sv. Bernard		Bernard
21. pá	sv. Pius X.		Johana
22. so	Panna Maria Královna		Bohuslav
23. ne	sv. Růžena z Limy	21. v mezidobí	Sandra
24. po	sv. Bartoloměj, apoštol	svátek	Bartoloměj
25. út	sv. Ludvík, sv. Benedikt a druhové		Radim
26. st	ct. Martin Středa		Luděk
27. čt	sv. Monika		Otakar
28. pá	sv. Augustin		Augustýn
29. so	Umučení sv. Jana Křtitele		Evelína
30. ne	sv. Fiakr	22. v mezidobí	Vladěna
31. po	sv. Rajmund Nonnatus		Pavĺina

titulní strana:

– Hymnus z breviáře pro 15. srpen

– obraz: Juan Martín Cabezalero: Nanebevzetí Panny Marie

převzato z internetu

POUTNÍKOVÉ POSELSTVÍ

Nový poutník ve farnosti – otec Jan ☺

*„V důvěře v Boha, v pokoře k lidem.“
(kněžské heslo otce Jana)*

Moji milí farníci,

mám tu čest Vás zde dnes poprvé pozdravit jako Váš nový duchovní pastýř.

Nepřestávám Pánu Bohu děkovat, že mi dává tak živou a milou farnost.

O této farnosti jsem občas zaslechl, že je to živá farnost, ale přiznám se, že když jsem byl na biskupství, tak jsem musel říct, ať mi ukáží na mapě, kde Dolní Čermná je☺. Takže tento kraj neznám, ale moc se na Vás těším a chci tuto krásnou část naší země poznat spolu s Vámi☺!!!

Chci umět být s Boží pomocí pro všechny.

Ač mám přirozeně chuť se pro Vás rozdat a rozkrájet, tak prosím: buďte ke mně tolerantní, že nejsem superman, ale jen obyčejný člověk. Navíc po víc jak 20 letech jsem ve farnosti sám. Měli jste zde dlouho sestru Ludmilu. Ke knězi byl člověk na plný úvazek; minulý rok zde byl kněz a čtyři sestry k němu.

Začíná nová etapa, v živé farnosti Dolní Čermná jsem sám. Ale právě, že je to živá farnost, tak sám nejsem☺! Jste tu Vy! Na Vaši pomoc spoléhám. Vždyť farnost vytváří farníci! Kněz je zde vždy na určitý čas. Jen Pán ví, jak dlouho zde budu moct být s Vámi. Ale farnost hodně stojí na Vás!

Jsem moc vděčný, že mohu být knězem a chtěl bych se držet svého kněžského hesla „V důvěře v Boha, v pokoře k lidem.“

Pán nám dává milost zde být spolu. Těším se, že Vám mohu sloužit jako kněz. Těším se na společné mše svaté, na setkávání s Boží láskou a milosrdenstvím ve svátosti smíření, na rozhovory a setkání s Vámi v rodinách, u kostela, na faře apod.

Je toho ještě tolik co Vám chci říct, ale mám jen jednu stránku☺ a snad ještě hodně příležitostí.

Těším se na naši společnou cestu víry. Doufám, že si budeme vzájemně povzbuzením. 1. srpna vyrazíme!!! Směr nebe! ☺

Srdečně Vám žehnám a prosím o modlitbu. Váš nový pastýř

otec Jan ☺ +

ZPRÁVY Z VATIKÁNSKÉ KUCHYNĚ

V ekumenismu není cílem rychlé řešení (Vatikán; 24. 7. 2020)
„Na poli ekumenismu by se dalo postupovat rychleji. Bolí mne, že veřejné mínění vždycky připisuje všechny obtíže katolické církvi. Příliš snadno se zapomíná, že překážky existují na obou stranách“, říká kardinál Kurt Koch v ohlednutí za svým již desetiletým působením v čele Papežské rady pro jednotu křesťanů.

150 let od vyhlášení dogmat (Vatikán; 17. 7. 2020)
Po dlouhých debatách schválil I. vatikánský koncil dogma o papežském primátu ve všeobecné církvi a neomylnosti papežského magisteria, je-li ohlašováno „ex cathedra“. Psalo se 18. července 1870.

Hagia Sophia na mešitu: zármutek, hněv, rozhořčení (Vatikán; 13. 7. 2020)
Páteční rozhodnutí tureckého prezidenta Recep Erdogana o opětovné přeměně chrámu Hagia Sophia na mešitu vyvolalo protesty náboženských i kulturních organizací; i papež František promluvil o svém „velkém zármutku“.

Katedrála Notre Dame bude obnovena co nejvěrněji (Paříž; 10. 7. 2020)
Katedrála Notre Dame bude obnovena bez moderních dodatků podle stavu před požárem. Definitivní rozhodnutí padlo na zasedání Národní komise pro památky a architekturu. Prezident Macron ustoupil od svých představ na „modernizaci“.

Virus modlitbu nezastaví – uvedl arcibiskup Pizzaballa (Jeruzalém, 8. 7. 2020)
„Žijeme v zemi, kde Ježíš vstal z mrtvých a jsme to my, kdo musí zachovat velikonoční vizi života, tvořenou křížem, ale také vzkříšením,“ říká arcibiskup Pierbattista Pizzaballa, ap. adm. Latinského patriarchátu v Jeruzalémě. Pandemická situace téměř zcela zastavila poutě a turistický ruch, který je hlavním zdrojem příjmů.

Mozart – možná špatný zednář, leč dobrý katolík (Rakousko; 7. 7. 2020)
Zrcadlí Mozartova hudba jeho katolickou víru? Odpověď na tuto otázku získáme, když se zaposloucháme do jeho slavného mottetta *Ave Verum Corpus*. Je to jedna z mála skladeb, napsaná z vlastní iniciativy, tedy nikoli na objednávku.

Finanční úřad navázal spolupráci s Českou republikou (Vatikán; 4. 7. 2020)
Úřad pro finanční zpravodajství Svatého stolce (AIF) zveřejnil výroční zprávu, která potvrzuje stále širší spolupráci se zahraničními finančními zpravodajskými jednotkami včetně České republiky.

Papež vyzývá státy k ochraně rodiny (Vatikán; 2. 7. 2020)
Svatý otec klade důraz na obtížné okolnosti, v nichž se ocitly dnešní rodiny. Vybízí k laskavému a úctyplnému pastoračnímu doprovázení rodin a naléhá na státní představitele, aby se zasadili o obranu tradiční rodiny.

Nejextrémnější potratová legislativa v Evropě (Velká Británie; 2. 7. 2020)
Poslední novela zákona o domácím násilí předkládá návrh „potratu na požádání“, dovolující interrupci bez udání důvodu až do 28. týdne těhotenství.

Zemřel monsignor Georg Ratzinger*(Řezno; 1. 7. 2020)*

Dnes odešel na věčnost monsignore Georg Ratzinger, rodný bratr emeritního papeže. Benedikt XVI. jej před několika dny (18.-22. června) v Řeznu navštívil.

Obracet lidi ke Kristu je těžší než reformovat finance*(Řím; 1. 7. 2020)*

„Říci, že církev není žádný business, nás neopravňuje k neefektivnosti, a tím méně ke korupci,“ uvedl hlavní architekt papežem ustanoveného vatikánského „Ekonomického sekretariátu“, australský kardinál George Pell.

Giovanni Coppa byl jmenován apoštolským nunciem*(Vatikán; 30. 6. 2020)*

Na letošní rok připadá 30. výročí obnovení diplomatických vztahů mezi Svatým stolcem a Československem. Ohlášeno bylo 19. dubna 1990 těsně před první cestou Petrova nástupce do našich zemí. Jan Pavel II. pak navštívil Prahu, Velehrad a Bratislavu ve dnech 21. - 23. dubna 1990.

Útoky na pomníky jsou negováním dějin*(Francie; 30. 6. 2020)*

Přesvědčení o vlastní čistotě a nadřazenosti může vést k dalším útokům na křesťanská místa kultu, protože také církev patří k dějinám, které se dnes negují. Upozorňuje na to francouzský historik Christophe Dickès

Biskupové plánují změny v seminárním vzdělávání*(Berlín; 25. 6. 2020)*

Němečtí biskupové pomýšlí na soustředění kandidátů kněžství do tří seminářů – mnichovského, münsterského a mohučského. Doposud skoro každá německá diecéze provozovala vlastní seminář; stále nižší počet studentů si již vyžádal slučování jejich formace. V roce 2018 bylo v Německu vysvěceno celkem šedesát kněží.

Vybízím uprchlíky k návratu, je před námi mnoho práce*(Mosul; 22. 6. 2020)*

Mosulský arcibiskup spolu s muslimskými předáky a kmenovými představiteli navštívil hlavní mosulské svatyně (kostel a mešitu), které mají být zrekonstruovány jako symbol smíření a návratu k pokojnému soužití.

Tři nové invokace k Loretským litaním*(Vatikán; 20. 6. 2020)*

Z rozhodnutí papeže Františka v nich bude Maria vzývána také jako „Mater misericordiae“ – Matka milosrdenství, „Mater spei“ – Matka naděje a „Solacium migrantium“ – Útěcha migrantů.

Rakouské biskupy povede františkán Lackner*(Mariazell; 17. 6. 2020)*

Rakouská biskupská konference má nového předsedu. Salcburský arcibiskup Franz Lackner (63) nahradí kardinála Christopa Schönborna (75), který z úřadu odchází po dvaadvaceti letech.

Odmítnutí potratu není rasová diskriminace*(USA; 16. 6. 2020)*

Biskupové Spojených států s potěšením přijali předpisy chránící právo lékařů na odmítnutí zákroků jako je potrat nebo změna pohlaví. Potvrdil je i Nejvyšší soud.

ze zpráv Radia Vaticana pro Poutník vybral -zj-

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatek z apoštolské konstituce papeže Pia XII. MUNIFICENTISSIMUS DEUS o Nanebevzetí Panny Marie (1950)

My, kteří jsme svěřili náš pontifikát pod zvláštní ochranu přesvaté Panny, My, kteří jsme veřejným obřadem zasvětili celé lidstvo jejímu Neposkrvněnému Srdci a kteří jsme opět a opět zakoušeli její přemocnou ochranu, pevně doufáme, že toto slavnostní prohlášení a definice Nanebevzetí nemálo prospějí celému lidstvu, které bude docházet ke stále jasnějšímu přesvědčení o hodnotě lidského života, bezvýhradně zasvěceného plnění Otcovy vůle a úsilí o dobro druhých lidí; že navzdory výmyslům materialismu a jím způsobeného narušení mravů, které hrozí zmařit všechny ctnosti a zničit životy lidí podněcováním válek, bude velmi jasně dáno všem lidem na srozuměnou to, jak vznešené určení mají naše duše i těla; že víra v Mariino tělesné Nanebevzetí nakonec upevní víru v naše vlastní vzkříšení a učiní ji účinnější.

Vlastí text dogma o Nanebevzetí Panny Marie:

„Proto tedy poté, co jsme se opět a opět obraceli k Bohu s naléhavými prosbami a žádali o světlo Ducha pravdy, ke slávě všemohoucího Boha, který zahrnul Pannu Marii svou jedinečnou přízní, ke cti jeho Syna, nesmrtelného Krále věků a vítěze nad hříchem i smrtí k větší slávě jeho vznešené Matky a pro radost a jásos celé církve autoritou našeho Pána Ježíše Krista, svatých apoštolů Petra a Pavla i Naší autoritou vyhlášíme, prohlašujeme a definujeme jako Bohem zjevené dogma, že Neposkrvněná Bohorodička a ustavičná Panna Maria, když se uzavřel běh jejího pozemského života, byla vzata s duší i tělem do nebeské slávy.“

Proto tedy, kdyby se někdo (Bůh nedopustí) opovážil svévolně popírat nebo zpochybňovat to, co jsme My definovali, ať zví, že odpadá od božské a katolické víry. Aby pak tato naše definice tělesného Nanebevzetí Panny Marie vešla ve známost univerzální církve, chtěli jsme, aby jako trvalá památka na tuto událost byl sepsán tento apoštolský list. Nikomu tedy není dovoleno porušovat toto Naše vyhlášení, prohlášení a tuto definici, opovážlivě se proti tomu stavět nebo vzpouzet. Pokud by se toho někdo dopustil, ať zví, že propadne hněvu všemohoucího Boha a jeho blažených apoštolů Petra a Pavla.

Dáno v Římě u svatého Petra v roce Velkého jubilea 1950 dne 1. listopadu o slavnosti Všech svatých.

Pius, biskup katolické církve
překlad C. V. Pospíšila pro Poutník upravil -zj-

POSVÁTNÁ LITURGIE

Když jsem byl ministrantem, sledoval jsem velmi pozorně důstojnost a vroucnost, s níž kněží v naší vesnici sloužili své každodenní mše svaté. V tomto smyslu lze říci, že jsem již v raném mládí pochopil, že Boha je nutno uctívat způsobem duchovním, svatým a jemu milým. **Na mši svaté jsme přítomni především kvůli Bohu.** Jestliže svůj pohled neobrátime radikálně k němu, naše víra začne být vlažná, nestálá a nejistá. Bohoslužba nás vytrhává z obyčejnosti. Už dětskýma očima jsem vnímal, že v okamžiku, kdy kněz obrácen směrem k východu pozdvihuje k nebi proměněnou hostii, doslova splývá s Kristem.

Můj smysl pro liturgii dozrával a získával hloubku, jak jsem rostl, a zejména během let strávených v semináři. Po vysvěcení moje jistota sílila. Chápal jsem, že nejvyšším způsobem, jak může člověk být se Synem Božím, zůstává liturgie. Při mši svaté kněz stojí tváří v tvář Bohu. Ona je tím nejdůležitějším, co máme prožívat. Posvátné officium nás na to připravuje. Za celé své mládí jsem neměl možnost poznat liturgické bohatství, které může existovat v kláštorech. Mnoho křesťanů v Evropě možná nemá představu, jakým jedinečným pokladem tato místa jsou. Liturgická neuspěchanost a smysl pro posvátno u řeholníků mého dětství mi však umožnila předjímat neporovnatelnou krásu liturgických obřadů.

Židé se ve Starém zákoně k Bohu přibližovali vždy s bázní a klaněním. Nakonec jsem se rozhodl je napodobovat. Liturgie je nejlepší cestou k tomu, aby se to podařilo.

*z knihy „Bůh, nebo nic“ kardinála Roberta Saraha
pro Poutník vybral a upravil -zj-*

Co mám ráda

Ráda mám každé ráno,
které se rodí;
ráda mám chleba,
který tak voní.

Ráda mám vodu,
co v řece teče;
ráda mám stromy,
co rostou v lese.

Ráda mám vítr,
co v stromech šumí;
ráda mám lidi,
co něco umí.

Ráda mám pěšinu,
co vede polem;
ráda se rozhlédnu
dokola kolem.

Ráda mám život,
co kolem běží;
ráda se zastavím
u našich dveří.

Pavčina Rösslerová

SNAŽME SE ZAMYSLET 16

Páter Smith vyšel s lady Ippecacuanhovou před faru a sledovali houf otrhaných dětí.

Otec Smith si všiml, že po kamenné, dobře vychované tváři lady Ippecacuanhová přeletěl bezděčný výraz odporu, a protože věděl, že se za něj bude vzápětí kát, chtěl jí přispět na pomoc:

„Církev je v této zemi církví chudých, lady Ippecacuanhová,“ řekl, „a já toho celkem nelituji, protože to udržuje jak nás kněze, tak i lid v duchovních a hmotných podmínkách prvotních křesťanů. Ve Skotsku nežádá nikdo naše biskupy, aby se představovali knížatům, kteří navštěvují vaši zemi, aby si vyměňovali zdvořilosti s cizími diplomaty, a proto přijímají svou biskupskou hodnost tak, jak Bůh chce, aby ji přijímali, totiž prostě a pokorně, jako povinnost a ne jako privilej. A naši laikové, kteří vědí, že snáze projde velbloud uchem jehly, nežli vstoupí boháč do království nebeského, přijímají svou chudobu jako důkaz Boží lásky a obětují svou dřinu, píchání lístků v tramvaji a drhnutí podlah jako žalm k Jeho větší cti a slávě. Je pravda, že většinou nevynikají chytrostí, ale jak ti hloupí, tak ti chytří se vždycky tlačí do chrámu Božího; jenom polovzdělancům brání pýcha, aby nevstoupili dovnitř.“ Vtom si pomyslel, že asi zašel příliš daleko, a byl rád, když ho lady Ippecacuanhová upozornila na svého manžela, vznášejícího se elegantně po ulici s jejich patnáctiletým synkem, který, jak to bylo už zdálky vidět, neměl ovšem ústa umazaná od marmelády.

Sir Dugald Ippecacuanha měl obličej ruměný jako okno od klubu a páchl tvídem, lékořicovými pilulkami a doutníkem. Byl deset let vojákem z povolání, ale potom odešel do výslužby a staral se o svůj statek. Jeho syn byl výkvětem zlaté mládeže a ve škole už dostal vyznamenání za kriket.

„Otec Smith mi dal právě nejvš spasitelné naučení o pokoře,“ vysvětlovala lady Ippecacuanhová. „To jsem rád, že jí někdo umí srazit hřebínek,“ zahučel sir Dugald. „A mám-li říci pravdu, nic mě nepřekvapuje, že je to římský padre. Znal jsem jich na vojně hromadu, a namoutě, byli to všichni správní chlapi, žádní podivíni. Nenadělali s náboženstvím o nic víc cavyků než kdokoliv z nás. Měli jsme jednoho v důstojnické kuchyni v Delhi. Pil jako duha a hrál pólo jedna radost.“

Otec Smith zcela nesouhlasil s tím, že by vlastnosti, které právě vyjmenoval sir Dugald, byly podstatnými známkami kněžského povolání, ale zdálo se mu, že pro jedno dopoledne se už nakázal dost, a krom toho chtěl být sir Dugald zřejmě laskavý.

„Vypadá to, že se brzo něco semele,“ dodal sir Dugald, když se on a lady Ippecacuanhová loučili s knězem. „Nic se mi nelíbí, co ti Němci dělají. Nu, bude-li z toho mela, nezůstanu za pecí. Vojákovat v míru je otrava, ale za války je to velká věc. Náš Alistair si k tomu možná taky čichne. Je už seržantem v kriketu za svou třídu a strhne-li se mela, každý kluk, který má v žilách krev, bude chtít být u toho.“

Otec Smith viděl, že lady Ippecacuanhová se nesdílí o válečné nadšení svého muže, a on sám se o ně také nesdílel, neboť měl za to, že války mezi národy jenom brání lidem, aby nežili tak, jak Bůh chce, aby žili. Když se vrátil do fary, bylo mu za těžko dát se do breviáře, protože slova sira Dugalda ho příliš rozrušila.

z knihy B. Marshala „Plná slávy“ pro Poutník vybral -zj-

JAK TO BYLO V NAŠÍ FARNOSTI PŘED STO LETY ANEB NAHLÉDNUTÍ DO JEJÍHO DUCHOVNÍHO ŽIVOTA

Každou neděli odpoledne byla ve farním chrámu Páně pobožnost a svátostné požehnání; ve významné dny, jako Boží hody (3), pouť či posvěcení, též oběť (*menší peněžitá částka, kterou věřící věnovali*) pro potřebu a okrasu farního chrámu. Každý měsíc odpoledne po svátostném požehnání se konala pobožnost; první neděli Spolku Ustavického klanění Nejsvětější Svátosti Oltářní, druhou neděli shromáždění členů Třetího řádu svatého Františka Serafinského, třetí neděli pobožnost Dívek pod ochranou sv. Anežky a čtvrtou neděli svatovojtěšská pobožnost. Nepravidelně, ale nejméně jednou do roka bylo duchovní stavovské cvičení pro jinochy a svobodné osoby mužského pohlaví, stavovské cvičení pro manžely a muže a stavovské cvičení pro křesťanské ženy, matky a vdovy.

Ve svatvečer svatých Tří králů byla o 3. hodině odpolední svčena tříkrálová voda, sůl a křída; následovaly litanie a svátostné požehnání. Na zasvěcený svátek svatých Tří králů (nebo Zjevení Páně) byla ranní mše svatá o ½ 8. hodině a v 10 hodin velké služby Boží. Odpoledne o ½ 3. hodině litanie a svátostné požehnání, pak oběť na černochoy v Africe. Ve Verměřovicích odpoledne o ½ 3. hodině svčení tříkrálové vody, soli a křidy, litanie a svátostné požehnání.

Na Ostatkovou neděli 15. února byla vystavena po ranní mši svaté Nejsvětější svátost oltářní, odpoledne pak o 3. hodině kázání, litanie a svátostné požehnání. V pondělí a v úterý ráno v 6 hodin mše svatá, o 7. hodině kázání po něm druhá mše svatá a výstav Nejsvětější svátosti oltářní; odpoledne o ½ 4. hodině kázání a litanie. V úterý pak na zakončení Te Deum a slyšena svatá zpověď. Na Popeleční středu 18. února ráno o ½ 7. hodině svčení popelu a udělování popelce, pak mše svatá; i po mši svaté byl udělován Popelec. Ve Verměřovicích byl udělován Popelec o ½ 8. hodině a pak mše svatá. Po všechny pátky v postní době ráno o ½ 7. hodině Křížová cesta a pak mše svatá, odpoledne o ½ 3. postní kázání, litanie, svátostné požehnání a uctění ostatku svatého kříže k políbení. 16. března si farnost připomněla 300 let od umučení svatého Jana Sarkandera.

Ve Svatém týdnu byla o Zeleném čtvrtku zpívaná mše svatá o 8. hodině, na Veliký pátek o 7. hodině dány k uctění políbením ostatky svatého kříže. O ½ 8. hodině se konala mše svatá darů předposvěcených, po kázání se přenesla Nejsvětější svátost oltářní do Božího hrobu, kde byla až do Vzkříšení. Na Bílou sobotu o ½ 7. hodině se světlí oheň, křestní voda a v 8 hodin je zpívaná mše svatá. Odpoledne o 5. hodině se seznámělo poprvé a o ½ 6. hodině podruhé. V 6 hodin se pak slavilo slavné Vzkříšení; po průvodu slavné Te Deum, Regina coeli a uděleno svátostné požehnání. Na Boží hod Velikonoční byla ranní mše svatá o 7. hodině a v 10 hodin velké služby Boží. O ½ 10. hodině též ve Verměřovicích.

V den svátku svatého Jiří byla v sobotu v 7 hodin zpívána mše svatá. Na chrámovou pouť 25. dubna (svátek sv. Marka) se o 6. hodině konal průvod do polí za požehnání zemské úrody a za ochranu ode všech živelních pohrom. Po návratu do kostela bylo svátostné požehnání. O 9. hodině pak slavné služby Boží a o 3. hodině slavné zpívané nešpory a svátostné požehnání a jak je již výše uvedeno, ofěra. O křížových dnech, tj. před svátkem Nanebevstoupení Páně v pondělí, úterý a středu ráno o 6. hodině prosebný průvod do polí za vyprošení úrody. Ve svátek Nanebevstoupení Páně přistoupily děti z farnosti k svatému přijímání. V předvečer svátku svatého Jana Nepomuckého se konal průvod z kostela o 1/2 8. hodině k soše na náměstí; tam litanie a příslušná modlitba. Po návratu do kostela byla Májová pobožnost a svátostné požehnání. Stejně tak na jeho svátek a neděli následující. Když to propočítáme časově, tak do poslední chalupy ve vsi se naši předci vrátili po 10. hodině večerní. Byli bychom dnes toho schopni, přinést Pánu tuto obět'?

V sobotu před Božím hodem Svatodušním byla svčena křestní voda a byl na ten den též přísný půst, jako vlastně před každým Božím hodem. O svátku Nejsvětější Trojice 30. května vyšlo z farního chrámu Páně o 2. hodině odpolední procesí ke kapliče pod Mariánskou Horou, kde se konala pobožnost (litanie), při zpáteční cestě pobožnost u sousoší Nejsvětější

Trojice u rybníka za úrodu zemskou. Po návratu do kostela pak májová pobožnost a svátostné požehnání. O svátku Božího těla 3. června po mši svaté v 10 hodin byl průvod s Nejsvětější svátostí ke čtyřem oltářům, v neděli pak průvod též ve Verměřovicích. 13. června se v Jakobovicích slaví pouť k svatému Antonínu: v 10 hodin velká („hrubá“) mše svatá. Ve dnech 21. – 23. června navštívil Černnou královéhradecký biskup Josef Doubrava společně se světícím biskupem Karlem Kašparem. V pondělí 21. června byli přivítáni o 1/2 6. hodině večerní u Krčmy a v 6 hodin pak u farského kříže. V kostele biskup udělil svátostné požehnání a konala se pobožnost za zemřelé. Ráno o 1/2 8. hodině sloužil biskup mši svatou a po ní

v 9 hodin uděloval svátost biřmování. Odpoledne pak následovaly zkoušky z náboženství tříd obecných a pak i tříd měšťanských. Ve středu večer v 6 hodin byla závěrečná pobožnost a rozloučení. Ve Verměřovicích se slaví poutní mše svatá 27. června o 10. hodině.

O svátku Narození blahoslavené Panny Marie 8. září po ranní mši svaté, která byla v 7 hodin, se vydal průvod „na Vrcha“, kde o 10. hodině bylo v kostele české a venku německé kázání, po kterém následovala slavná mše svatá. Odpoledne pobožnost Křížové cesty a svátostné požehnání. 26. září, v neděli před svátkem zemského patrona svatého Václava, slaví Petrovičtí posvěcení kostela mší svatou o 10. hodině a odpoledne ve 3 hodiny je svátostné požehnání. Na zasvěcený svátek svatého Václava, patrona země české; mše svatá o 7. hodině a v 10 hodin velké služby Boží. Odpoledne o ½ 3. hodině litanie k českým patronům a svátostné požehnání. Verměřovice slaví 3. října posvěcení kostela (ten již několik desítek let neexistuje, stávající kostel byl posvěcen 17. listopadu 1901); pořad bohoslužeb stejný jako v Petrovicích. Tento nešvar, totiž slavit výročí posvěcení neexistujícího kostela, definitivně zrušil až P. Jan Černý.

Během měsíce října se farnost společně během mše svaté modlí svatý růženec. Na 7. listopad připadá posvěcení farního chrámu Páně sv. Jiří, mše svatá o ½ 8. hod. a v 10 hodin slavné služby Boží, odpoledne stejný pořad jako ve filiálkách. V pondělí o ½ 8. hodině pak zpívané requiem za osadníky a průvod po hřbitově. Svátek Krista Krále se ještě neslaví, zaveden byl v roce 1925 a slavil se do úpravy kalendáře vždy poslední neděli v říjnu. 8. prosince naši předci slaví zasvěcený svátek Neposkvrněného početí Panny Marie: o ½ 7. hodině zpívané Rorate a o ½ 11. hodině zpívaná mše svatá bez kázání.

Pořad vánočních svátků jsem bohužel nedohledal; strana, na kterou se odkazuje, chybí. Jediné, co se lze dozvědět je, že na Štědrý den je přísný půst a ranní mše svatá se slouží o ½ 8. hodině; byla slyšena i svatá zpověď. Na Boží Hod pak o ½ 3. hodině zpívané slavné nešpory a po nich ořera. Na svátek svatého Štěpána mše svatá o ½ 8. hodině a o ½ 11. zpívaná mše svatá bez kázání, rovněž tak ve Verměřovicích o ½ 11. zpívaná mše svatá. Odpoledne o ½ 3. hodině litanie a svátostné požehnání. Na svatého Jana po ranní mši svaté o ½ 8. hodině se světilo víno, stejně tak ve Verměřovicích. Na svatého Silvestra odpoledne ještě o 3. hodině kázání, litanie, předepsané modlitby pro poslední den v roce, pak Te Deum na poděkování Pánu Bohu za všechna v tom roce nám prokázání dobrodiní a svátostné požehnání.

Zamysleme se nad tím, co jsme při vymoženostech, jaké dnes v 21. století máme a kolik nám to ušetří námahy a času, ochotni Pánu Bohu věnovat jako díky za to, jak se o nás dobře otcovsky stará a kolik dobrodiní nám prokazuje. Anebo se necháme zahanbit pracovitostí a zbožností našich předků? Odpověď si musíme najít každý sám a snažit se každý ve svém stavu posouvat věci kupředu k lepšímu.

-ln-

CO SE DĚJE VE FARNOSTI

Kdo nejvýrazněji ovlivnil vaši životní cestu – a čím?

Narodila jsem se v roce 1958 v tradiční katolické rodině v letohradské farnosti.

Bylo pro nás samozřejmostí navštěvovat bohoslužby – tenkrát ještě latinské. Když nastoupil do farnosti pater Karel (*P. František Karel, pozn. redakce*), začal ihned zavádět liturgii II. vatikánského koncilu. Najednou zněla v kostelích čeština, všemu jsme rozuměli. Otec nám stále dokola vysvětloval význam všech změn a liturgických postojů.

Nepamatuji si přesná data, ale to jeho nadšení pro Boha, pro novou liturgii a lásku k lidem (zvláště k mládeži a nám dětem) si pamatuji dodnes. Náboženství mě učil jen tři roky, ale bylo to něco naprosto nového. Všichni jsme ho měli rádi. Jako včera si pamatuji den, kdy jsme měli v sedmé třídě náboženství naposledy. (Další výuka nebyla komunisty umožněna.) Byl velice smutný, že se s námi loučí a vyjádřil obavy, že mnoho z nás v této době od víry odpadne. ...A tenkrát jsem si slíbila, že od víry nikdy neodpadnu.

Další kněží, kteří přišli do naší farnosti a do mého života, pokračovali ve stejném duchu a každý měl na mě velký vliv. Tento však byl opravdu zásadní.

Marie Marková

P. František Karel (1923-1971), politický vězeň, oblíben u lidu. Výrazně se zapsal do života farnosti, když v r. 1968 zavedl při bohoslužbách na Orlici zpívání nových rytmických písní s klavírem a s kytarami (varhany byly ve špatném stavu). Atmosféra při bohoslužbách se proměnila a přilákala hodně mladých. Přes veliký tlak minulého režimu byl orlický kostel nejvíce navštěvovaným v okrese. K bohoslužbám sem přijížděli autobusy lidé z celé republiky. (zdroj: <https://letohrad.farnost.cz/#onas>)

Nic není náhoda.

Ty nehraješ s kostkami, Bože,
a proto jsi tak složitý,
a proto se k Tobě prodírám po těžkých cestách,
nesrozumitelnými formulami a zákony,
hmotou, která je energií
a přes rovné linie, které jsou křivými liniemi
a skrze záření mrtvých předmětů.
Kéž jsou požehnány všechny cesty,
rovné, křivé i kruhovitě,
jen když vedou k Tobě,
neboť má duše po Tobě touží více,
než touží noční hlídač, zmáčený rosou,
po slunci začínajícího dne.

(Roman Brandstaetter);

stránku pro Poutník zpracovala -AM-

AHOJ DĚTI!**Nedělejte si starosti**

Ježíš řekl svým učedníkům: „Nedělejte si starosti, co budete jíst a co si budete oblékat, život je důležitější než jídlo a tělo je důležitější než oblečení. Podívejte se na havrany, Bůh je všechny živí. Vy jste mnohem důležitější než ptáci. A podívejte se na polní květiny. Jsou krásnější než královský oděv! Jestliže se Bůh tak stará o polní květiny, jistě se o to více postará o vás.“

Snazte se žít, jak si Bůh přeje, a Bůh vám daruje všechno potřebné.

K zamyšlení:

O jaké věci si děláš nejvíce starosti?

Hra:

Ž	I	V	O	T	X	U	W	D	O	M	O	V
A	R	K	H	F	L	C	T	I	L	Q	B	U
G	O	L	R	Z	D	Z	Y	Š	K	O	L	A
P	D	H	A	R	K	D	L	P	G	B	E	N
L	I	X	Č	H	A	R	K	R	B	O	Č	F
K	N	Y	K	A	M	A	R	Á	D	I	E	S
B	A	K	Y	Z	G	V	T	C	R	B	N	O
J	Í	D	L	O	K	Í	R	E	T	S	Í	Z

Najdi deset slov, která označují to, o co si děti nebo dospělí dělávají starosti.

Modlitba:

Dobrý Bože, děkuji ti, že se o mne stále staráš. Pomáhej mi, abych ti důvěřoval, že se postaráš o vše potřebné.

(převzato z knížky Bible hrou)

-em-

Pro starší**Hněv, nenávisť a odpuštění**

K otázce hněvu se ve starozákonní době vyjádřil jednoduše a jednoznačně Bůh, kdy dal Izraelcům příkázání:

Neměj ve svém srdci nenávisť vůči svému bratrovi. Přísně pokárej svého druha, ať kvůli němu neneseš hřích. Nemsti se a nehněvej se na syny svého lidu, ale miluj svého bližního jako sebe samého.

Leviticus 19, 17-18

Jaký je člověk, který si oblíbil život a miluje dny, kdy uvidí dobro? Střež svůj jazyk od zlého a své rty před klamnými řečmi. Odvrát se od zlého a čiň dobré, hledej pokoj a usiluj o něj.

Žalmy 34, 13-15

Bible nás varuje, že pokud se nevzdáme svého hněvu, časem se dopustíme něčeho zlého!

Se vztekounem se nespolečuj, nezůstávej s hněvivým člověkem, jinak se naučíš jeho způsobům a dostaneš svou duši do léčky.

Příslaví 22, 24-25

Srdce spravedlivého přemítá, jak má odpovědět, kdežto z úst ničemu prýští zlé věci.

Příslaví 21, 19

Bible nás varuje, že i pouhé přátelství s někým, kdo se často hněvá, na nás bude mít negativní dopad – budeme mít tendenci k podobnému chování.

Tlak na mléko působí máslo, tlak na nos působí krev a tlak hněvu působí hádku.

Příslaví 30, 33

Posměvači rozruší město, ale moudří odvrátí hněv.

Příslaví 29, 8

Je důležité říci, že nikdo není bezchybný, každý občas udělá či řekne něco, za co se později stydí a žádá odpuštění. Buďme milosrdní a odpouštějme druhým bez potřeby uznání.

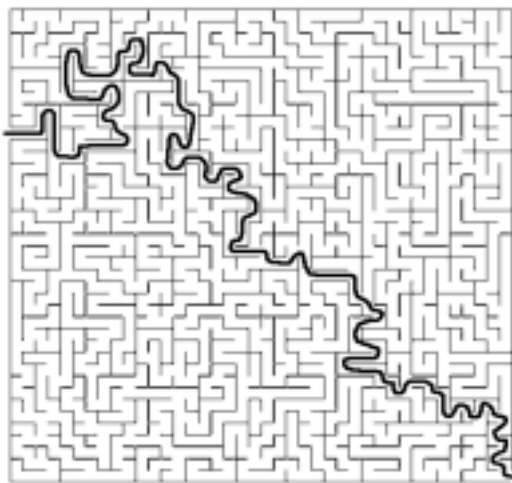
Z vašich úst ať nevychází nic zlého, vaše slova ať jsou dobrá, posilující tam, kde je potřeba, a užitečná těm, kdo je uslyší. Nezarmucujte svatého Božího Ducha, jehož pečeti jste byli označeni ke dni vykopení. Veškerá hořkost, hněv, zuřivost, křik i urážky ať vás opustí spolu s veškerou záští.

Buďme k sobě navzájem laskaví a milosrdní. Odpouštějte si navzájem, tak jako Bůh v Kristu odpustil vám.

Efeským 4, 29-32

Odkazy: <http://www.obohu.cz/biblicke-rozborny/lidsky-hnev-a-nenavist>
<https://www.bible21.cz/clanky/eu/eutemata/eutemataodpusteni2>

Řešení z Poutníku 7/20:

-em-

LEKTORSKÁ SLUŽBA SRPEN 2020

Ne 2. 8.	18. neděle v mezidobí	9:00	Zpěvákovi 195
		16:00 MH	Adamcovi 18
ČT 6. 8.	svátek Proměnění Páně	19:00	Jansovi 7
Ne 9. 8.	19. neděle v mezidobí	7:30	Kyšperkovi 381
		16:00 MH	Jurenkovi 160
So 15. 8.	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie	9:00	Ježkovi 295
Ne 16. 8.	20. neděle v mezidobí	7:30	Dr. Filáček 332
		16:00 MH	Kužílkoví 202 HČ
Ne 23. 8.	21. neděle v mezidobí	7:30	Svobodovi 377
		16:00 MH	Židkovi 65
Ne 30. 8.	22. neděle v mezidobí	7:30	Macháčkovi ml. 60
		16:00 MH	Kunertovi 458

EKONOMICKÉ OKÉNKO

V tomto Poutníku již nezbyvá mnoho místa, proto budu stručný. Předseda Ekonomické rady farnosti Ing. Jiří Mencl můj dotaz ohledně použití peněz komunitou Gratia před jejich odchodem do opatovské farnosti zodpověděl takto:

„Peníze vybírané při sbírkách se používají jen na církevní účely a ne na nic jiného.“ Komunita sem tedy nepřijela kostel a faru rozkrást, jak se vyjádřili v září 2019 někteří z pravidelných návštěvníků Orlovny po nedělní mši svaté. A ve stejné Orlovně později pan generální vikář P. Paseka uvedl, že naopak komunita farnost obdarovala.

-zj-

PODĚKOVÁNÍ

Reverendissime Pater, milý pane děkane, nadešel čas, kdy je na místě vám i touto cestou poděkovat za duchovní službu, kterou jste nám poskytoval – a to hlavně tam, kde jste jednal z moci svého svátostného svěcení: u oltáře a ve zpovědnici. Tam je centrum naší víry, tam je centrum života Církve. Všechny ostatní věci být mohou a nemusejí. Ale mše svatá, a z ní vycházející svátost Eucharistie, a zpovědnice, a z ní vycházející milostiplný proud Boží lásky, nahradit ničím nejdou.

Když se ohlédneme několik desetiletí zpět, až kam sahá naše paměť, vidíme kněze – Vaše předchůdce: Důstojného pána P. Čenka Ptáčka, který zde působil neuvěřitelných 55 let, pana kanovníka P. Pavla Seidla, který tu sloužil se svým „srdcem na dlani“ 14 let a pana vikáře P. Josefa Roušara, který si rozuměl hlavně s mladými, 10 let. Ti všichni farnost vedli mnohem déle než vy a vyoralí zde svoje brázdy.

I vy jste vyoral brázdu; ne dlouhou, protože vám nebylo dáno tolik potřebného času, ale hlubokou. Učil jste nás, že ne všechno, co je nové, je nutně spasitelné a že ne všechno, co má v Církvi dlouhověkou tradici, musí být bezpodmínečně měněno či dokonce rušeno. Vždyť Církev je svatá (una sancta) svým vnitřním životem, podstatně a neměnně spojeným s Ježíšem Kristem. Je proměnlivá ve svých lidských attributech, ale ve své podstatě je stále stejná. Její základ je totiž na skále, která *stojí tak, jak věky stála, mocí Boží chráněná* (píseň 409). A jedině to nás opravňuje k tomu, že můžeme každou neděli vyznávat: *Věřím v jednu svatou, všeobecnou, apoštolskou Církev.*

Čím hlubší je orba, tím větší množství různých živočichů žijících pod zemí se při ní ocitne na světle. Na světle, na které nejsou zvyklí a snad ani uzpůsobení k přijetí jeho svitu. A přece jste září Božího světla nabízeli a přinášeli všem. I za to vám patří velký dík. Slova tichých jsou často skutečnými proroctvími, ale také světly, která se lidé pokoušejí zhasnout. A symbolika patrona farnosti svatého Jiří, bojujícího s drakem, je zde až příliš výmluvná.

Vnesl jste do farnosti i nový prvek společného života na základě řeholní komunity Gratia. Tak jsme měli možnost seznámit se – alespoň v obrysech – s touto tradiční stránkou života Církve. I to bychom měli ocenit.

Důstojný pane, přejeme a vyprošujeme vám i vašim blízkým do budoucího působitě sílu a lásku toho, který jediný je oprávněn vynášet nad lidským životem soud: Ježíše Krista. A přímluva Jeho Matky ať vás i dále provází i pomáhá: té Matky, kterou naše farnost prosí, velebí a uctívá na Mariánské Hoře.

Za všechno vám děkujeme. Chvála Kristu!

redakční rada

POUTNÍK – SRPEN 2020

Vydává: farnost sv. Jiří, 561 53 Dolní Čermná 1
tel. 731 402 265, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet <http://dolnocermenska.farnost.eu>

Redakční rada: Z. Ježek -zj-, A. Motlová -AM-, E. Motlová -em-,

L. Nastoupil -ln-, sr. Pavla -sp-.

Grafické zpracování: J. Ađamec.

Tisk: HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231.

NEPRODEJNÉ, pouze pro vnitřní potřebu farnosti sv. Jiří v Dolní Čermné.